

Nr 252.

Av herr **Corneliusson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 100, med förslag till lag om allmänna vägar på landet.

I 5 kap. 5 § av det vid innevarande riksdag framlagda förslaget till ny väglag stadgas i första stycket:

»Å landsväg må ej uppsättas grind; dock må Konungens befallningshavande i undantagsfall, när synnerliga skäl därtill äro, tillåta uppsättande av grind å landsväg med allenast ringa samfärdsel».

Emellertid torde det för underlättande av gränsbevakningen mot Norge och Finland kunna vara erforderligt att uppsätta grindar även på starkt trafikerade vägar. Det har nämligen yppat sig svårigheter för tullbevakningspersonalen att utöva tillfredsställande kontroll över motortrafiken över riksgränsen, i det att förare av automobiler och motocyklar icke låtit hejda sig av patrullerande gränsridare utan kört förbi i full fart.

Med anledning av vad sålunda anförts få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring av 5 kap. 5 § av ifrågavarande förslag, att vad där sägs icke kommer att äga tillämpning å grind, som erfordras för gränsbevakningens behov.

Stockholm den 24 mars 1922.

B. Corneliusson.

Adolf Wallerius.

Cornelius Olsson.

